

[Smørum.]

al Handel med fremmed Valuta frigives 1. Juli 1939. Indtil dette Tidspunkt forpligtes Nationalbanken til at betale 30 Kr. for 1 Pund Sterling og tilsvarende for anden Valuta.

Det er en kort, og man kan vist ogsaa godt sige, klar Lovbestemmelse, men en Lovbestemmelse med saa vidtrækkende Konsekvenser, et jeg maa indrømme, at jeg ikke er i Stand til at overse Virkningerne, og jeg tror heller ikke, det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen er det. Jeg har med stor Grundighed studeret de Forelæggelsestaler, det ærede Medlem tidligere har holdt, men Oplysninger om Virkningen af dette Forslag findes der ikke ret mange af i det, det ærede Medlem har forklaret tidligere, naar dette Forslag har været til Behandling.

Med det Formaal at opnaa en generel Sænkning af Renteniveauet foreslaas det, at der oprettes en Krisefond, at der stilles Skatkammerbeviser til Raadighed efter Fondens Behov, og at Nationalbanken skaffer Midlerne ved øget Seddeludstedelse. Det vil altsaa sige, at det, der tilsigtes, er at aabne Adgang for en storstilet Kreditudvidelse, en Kreditudvidelse ud over alle Grænser, der selvfølgelig vil faa højst uheldige Konsekvenser.

Det tredie Afsnit i Lovforslaget drejer sig om meget betydelige Nedsættelser af Landbrugets Ejendomsskatter. Jeg skal herom kun sige, at mit Parti bestemt maa vende sig mod dette. Der blev forleden her i Tinget fra Regeringen fremsat et Lovforslag, der betyder nogen Lempelse i Ejendomsbeskatningen til Amtskommunerne, og videre end det, der indeholdes i dette Forslag, ønsker mit Parti ikke at gaa.

Forslaget om Nedsættelse af Ejendomsskatterne til Sognekommunerne betyder ingen Skattelettelse for alle Landbrugere. Det er en Omlægning, hvorved de store Landejendomsbesiddere vil faa en betydelig Lettelse, men de mindre Landbrugere vil i mange Tilfælde i øgede personlige Skatter komme af med det, de sparer i Ejendomsskat. Da Forholdet er det, at Sogneraadet selv bestemmer, hvor stor en Del af Kommunens samlede Skattebehov der skal udskrives som personlige Skatter, synes jeg, at Forslaget er en urimelig Indskrænkning i det kommunale Selvstyre og et ganske uberettiget Mistillidsvotum til dem, der er vant til at styre Kommunernes Anliggender. Jeg tror, at Sogneraadene, der kender de lokale Forhold i Kommunerne, meget bedre end vi herinde i Rigsdagen er i Stand til at skønne over, hvordan

Skattefordelingen bør være, og jeg kan sige, at mit Parti ikke paa nogen Maade vil være med til at tage denne Selvbestemmelsesret fra Sogneraadene.

Jeg kan give de ærede Forslagsstillere den Indrømmelse, at der er Kommuner, hvor Skattetrykket, uanset hvordan Sogneraadet fastsætter Fordelingen mellem Ejendomsskatter og personlige Skatter, er meget tyngende. Men der er sket betydelige Forbedringer paa dette Omraade ved Loven om den fælleskommunale Udligningsfond. Jeg skal ikke benægte, at der findes Kommuner, hvor Landbrugets Ejendomsskatter er meget, meget høje, og en videre Udvikling af den Udjævning af Skattetrykket, som Loven om den fælleskommunale Udligningsfond er Udtryk for, vil mit Parti gerne medvirke til. Men det naas ikke ved det Forslag, som det ærede Bondeparti her har stillet. Det er et Spørgsmaal, som maa tages op til grundig Undersøgelse og Behandling i den Kommission, der for Tiden behandler hele vor Skattelovgivning.

Jeg skal om Lovforslaget som Helhed sige, at mit Parti ikke kan medvirke til at ophøje det til Lov.

Knud Kristensen: De Spørgsmaal, som her i et enkelt Lovforslag er stillet til Behandling, er nogle af de vigtigste og mest indgribende af økonomisk Art, som man i det hele taget kan stilles over for. Forslaget tager Spørgsmaalet om vor Valutapolitik, vor Rentepolitik og vor Skattepolitik, hvad angaar de faste Ejendomme, op til Behandling og Afgørelse, og jeg skal gøre nogle Bemærkninger om hvert af de tre Afsnit.

Der er nogle, der mener, at et Fald af Mønten i Forhold til Guldet altid er forkasteligt. Der er andre, der mener, at det altid og i enhver Situation er brugeligt som Middel til at hjælpe paa Forholdene, og det kunde maaske derfor til at begynde med være af Betydning at stille Spørgsmaalet: Hvad betyder en Mønts Fald i Virkeligheden? Man kan sige det paa to Maader, som i Virkeligheden betyder det samme. Man kan sige, at det betyder en Prisstigning paa de Varer, som kommer udefra, og man kan ogsaa sige, at det betyder en Indskrænkning af de indenlandske Omkostninger, af de Priser, som nu engang er fastlagt ved bestemte Kronebeløb. Men hvad enten man siger det paa den ene eller den anden Maade, er et Møntfald jo i hvert Fald en Forandring af Forholdet mellem de Priser, der bestemmes udefra, de Priser, som er bestemt af Konkurrencen, og som